

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 9 września 2014 r.

DESiWM/DEC-885/14

Dotyczy sprawy: DESiWM [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 poz. 267), zwanej dalej kpa oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 3 września 2014 r., poz. 1182), zwanej dalej ustawą, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez B. Sp. z o.o., z siedzibą w W., danych osobowych do:

- 1) H1. z siedzibą w Australii, pod adresem: T.;
- 2) H2., z siedzibą w Japonii, pod adresem: T.;
- 3) H3., z siedzibą na Filipinach, pod adresem: M.;
- 4) M., z siedziba w Indiach, pod adresem: B.;
- 5) H4., z siedzibą w Indiach, pod adresem: B.;
- 6) A1., z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, pod adresem C.;
- 7) A2., z siedzibą w Indiach, pod adresem: M.,

zwanych dalej Odbiorcami, na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010),

wyrażam zgodę na przekazanie danych osobowych ww. Odbiorców, z siedzibą w państwach trzecich.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej „Generalnym Inspektorem”, wpłynął wniosek złożony przez B. sp. z o.o., z siedzibą w W., zwaną dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do ww. Odbiorców.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Wnioskodawca jest spółką posiadającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Wnioskodawca zawarł z Odbiorcami cztery osobne umowy zawierające standardowe klauzule umowne, które stanowią załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010), zwanej dalej „decyzją Komisji 2010/87/UE”:
  - a) umowę z A1. z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki, oraz A2. z siedzibą w Indiach;
  - b) umowę z H5., z siedzibą w Konfederacji Szwajcarii, pod adresem: M., działającą w imieniu: H1., z siedzibą w Australii, H2., z siedzibą w Japonii, a także H3., z siedzibą na Filipinach;
  - c) umowę z H5., działającą w imieniu H4., z siedzibą w Indiach;
  - d) umowę z M., z siedzibą w Indiach;
- 3) w przypadku spółek: H1., H2., H3., M., a także H5. przekazane zostaną następujące kategorie danych osobowych w odniesieniu do pracowników (w tym osób przebywających na urloпах): imię i nazwisko, nazwa stanowiska pracy, grupa, do której należy pracownik, stopień na skali kosztów, do którego pracownik jest przyporządkowany, kod typu zatrudnienia (np. część etatu, zatrudnienie czasowe), kod czynności zmiany danych w systemie (np. powrót do aktywnej pracy/przejsćie na urlop wychowawczy/rozpoczęcie nieobecności bezpłatnej), kod księgowy GL (informacja finansowa dot. przyporządkowania kosztów płac do odpowiedniej kategorii kosztowej w SAP), centrum kosztów, wynagrodzenie, typ umowy oraz waluta;
- 4) w przypadku spółek A1. oraz A2., przekazane będą następujące kategorie danych osobowych w odniesieniu do pracowników (w tym osób przebywających na urloпах): imię

- i nazwisko, nazwa stanowiska pracy, grupa, do której należy pracownik, stopień na skali kosztów, do którego pracownik jest przyporządkowany, kod typu zatrudnienia (np. część etatu, zatrudnienie czasowe), kod czynności zmiany danych w systemie (np. powrót do aktywnej pracy/przejsie na urlop wychowawczy/rozpoczęcie nieobecności bezpłatnej), kod księgowy GL (informacja finansowa dot. przyporządkowania kosztów płac do odpowiedniej kategorii kosztowej w SAP), centrum kosztów, wynagrodzenie oraz waluta;
- 5) w odniesieniu do wszystkich spółek dane zostaną przekazane w celu wdrożenia projektu, służącego do zautomatyzowanego planowania w odniesieniu do wynagrodzeń pracowników. Jego wdrożenie wymaga przekazania danych do systemu komputerowego Y. Odbiorcy w państwach trzecich będą świadczyć usługi wsparcia IT, w szczególności wsparcia infrastruktury IT poprzez: instalację, konfigurację i zarządzanie software systemu Y., zarządzanie systemem operacyjnym serwera, na którym zainstalowany jest software Y., zarządzaniem dostępem do tego serwera, zarządzanie hardware tego serwera, a także ustanowienie mechanizmu alertowania dla zawartości systemu na tym serwerze;
  - 6) nie będą przekazywane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy;
  - 7) wykorzystywane przez Odbiorcę systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024), zwanego dalej rozporządzeniem.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Stosownie do art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego zwanej dalej kpa, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

W aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki w zakresie przekazywania danych osobowych do wyżej wymienionych Odbiorców zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy, przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe zapewnia na swoim terytorium odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, o którym mowa powyżej, jest oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności dotyczących operacji

przekazania danych, w szczególności biorąc pod uwagę charakter danych, cel i czas trwania proponowanych operacji przetwarzania danych, kraj pochodzenia i kraj ostatecznego przeznaczenia danych oraz przepisy prawa obowiązujące w danym państwie trzecim oraz stosowane w tym państwie środki bezpieczeństwa i zasady zawodowe (art. 47 ust. 1a ustawy).

Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazanie danych osobowych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że państwa trzecie, w których mają siedzibę Odbiorcy, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie może być uznana za państwo zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również w świetle zebranych materiałów dowodowych nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest uzyskanie zgody Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiednich zabezpieczeń może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania takiego rozwiązania przez Wnioskodawcę należy wskazać na kompetencję Komisji Europejskiej, która na mocy art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), zwanej dalej dyrektywą, jest uprawniona do uznania w drodze decyzji, że określone standardowe klauzule umowne zapewniają odpowiednią ochronę danych osobowych oraz praw i wolności jednostek. Decyzje te wymagają, aby państwa członkowskie nie odmawiały uznania zabezpieczeń ustanowionych w standardowych klauzulach umownych określonych w decyzjach za zapewniające odpowiednie gwarancje ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych oraz wykonywania odpowiednich praw zgodnie wymogami art. 26 ust. 2 dyrektywy. Nie wyłącza to jednak obowiązku spełnienia pozostałych

wymogów nałożonych przez właściwe przepisy krajowe. Taki charakter ma również przywołana przez Spółkę decyzja Komisji 2010/87/UE.

Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie standardowych klauzul umownych określonych decyzją Komisji 2010/87/UE powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze standardowymi klauzulami umownymi. Analiza ta wykazała, że przedstawione przez Spółkę klauzule są zgodne ze standardowymi klauzulami umownymi.

Analizie również zostały poddane przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne mające na celu zabezpieczenie przetwarzanych danych osobowych. Art. 48 ustawy wskazuje, że zastosowane przez odbiorcę danych środki organizacyjno-techniczne muszą być „odpowiednie” (adekwatne). Środki te nie muszą być identyczne do tych, które są wymagane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – powinny one adekwatnie zabezpieczać prywatność oraz prawa i wolności osoby, której dane dotyczą.

Podkreślenia wymaga, że nie ma wątpliwości, co do adekwatności przyjętych środków organizacyjno-technicznych w przypadku, gdy środki te spełniają minimalne wymagania określone w rozporządzeniu. Jeżeli natomiast środki te różnią się od rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu, podlegają one każdorazowo ocenie Generalnego Inspektora. Po dokonaniu ich analizy Generalny Inspektor stwierdził, że przedstawione przez Spółkę środki zapewniają odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Spółka przekazując dane w ramach powierzenia nie traci przymiotu ich administratora. Przedmiotowa sprawa dotyczy powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo planowanego przekazania danych osobowych na zasadach ich powierzenia, Spółka nadal będzie ponosić odpowiedzialność za zgodność przetwarzania danych osobowych z prawem.

Wspomnienia wymaga także fakt, że ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazania danych osobowych do państw trzecich jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek rozstrzygnięcia niniejszego postępowania administracyjnego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).